

Sygn. akt VII U 780/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Wiesława Szulczewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Katarzyna Busz

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2018 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy K. C. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania K. C. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 31 stycznia 2018r. nr (...)

o d d a l a odwołanie.

SSO Wiesława Szulczewska

Sygn. akt: VII U 780/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 stycznia 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu K. C. (1) prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu świadczenia pracy w szczególnych warunkach, z uwagi na brak spełnienia przesłanek warunkujących nabycie prawa do dochodzonego świadczenia.- tj. nielegitymowanie się przez ubezpieczonego wymaganym przepisami prawa 15 - letnim stażem pracy w szczególnych warunkach oraz brak wymaganego 25 - letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku organ rentowy przyjął za udowodnione na dzień 01 stycznia 1999 r. okresy składkowe i nieskładkowe w wysokości 24 lat 5 miesięcy 18 dni oraz staż pracy w szczególnych warunkach w wysokości 14 lat 5 miesięcy 26 dni. Do stażu pracy nie zaliczono pracy ubezpieczonego w gospodarstwie rolnym rodziców przed ukończeniem przez niego 16 roku życia.

Odwołanie od powyższej decyzji wywiódł ubezpieczony, który zaskarżając decyzję w całości wniósł o jej zmianę oraz przyznanie wnioskodawcy prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, że pozwany organ niesłusznie nie zaliczył do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu od 01 marca 1985 roku, ponieważ już wówczas wykonywał on pracę spawacza, co wynika z „książeczki spawacza”. Ponadto ubezpieczony nie zgodził się ze stanowiskiem organu rentowego dotyczącym niezaliczenia do stażu pracy okresu pracy na gospodarstwie rolnym przed ukończeniem przez niego 16 roku życia.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zaprezentowaną w treści zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony K. C. (1), urodzony w dniu (...), w dniu 10 stycznia 2018 r. złożył w organie rentowym wniosek o prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Odwołujący się nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego, a w dniu (...) ukończył 60 lat.

W toku postępowania przed organem rentowym na dzień 01 stycznia 1999 r. wnioskodawca udowodnił 24 lata, 05 miesięcy i 18 dni okresów składkowych i nieskładkowych oraz 14 lat 5 miesięcy i 26 dni stażu pracy w warunkach szczególnych.

Ubezpieczonemu zaliczono do stażu pracy okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 16 roku życia to jest 7.08.1973 r. do 10.09.1975 r.

Okoliczności bezsporne, vide: akta emerytalne: wniosek ubezpieczonego – karta nienumerowana akt emerytalnych, karta przebiegu zatrudnienia – karta nienumerowana akt emerytalnych, decyzja pozwanego z dnia 18 kwietnia 2016 r. – karta nienumerowana akt emerytalnych

W okresie od 11 września 1975 r. do 01 sierpnia 1977 r. ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. na stanowisku kopacza w pełnym wymiarze czasu pracy. Stosunek pracy wygasł w wyniku porozumienia stron.

dowód: k.-4 akt emerytalnych

W okresie od 08 września 1977 roku do 21 września 1977 r. ubezpieczony zajmował stanowisko kierowcy w Gminnej Spółdzielni (...).

dowód: nienumerowana karta akt emerytalnych

W okresie od 17 października 1977 r. do 21 listopada 1977 r. ubezpieczony był zatrudniony w Zakładzie (...) z siedzibą w P., na stanowisku kierowcy ciągnika, w pełnym wymiarze czasu pracy.

dowód: nienumerowana karta akt emerytalnych

W okresie od 08 marca 1979 roku do 13 października 1979 roku ubezpieczony świadczył pracę na stanowisku betoniarza w Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego w P..

dowód: nienumerowana karta akt emerytalnych

W okresie od 12 listopada 1979 r. do 23 grudnia 1981 r. ubezpieczony pracował w Hucie (...) na stanowisku III sternika urządzeń walcowniczych w pełnym wymiarze czasu pracy. Wygaśnięcie umowy o pracę nastąpiło na skutek porzucenia pracy.

dowód: k.-5 akt emerytalnych

W okresie od 01 kwietnia 1982 r. do 30 września 1984 r. ubezpieczony zajmował stanowisko pracownika fizycznego w pełnym wymiarze czasu pracy w (...)z siedzibą w (...).

dowód: k.-6 akt emerytalnych

W okresie od 12 października 1984 r. do 23 października 1984 r. ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku malarza konserwatora w Stoczni (...) w G.. Stosunek pracy został rozwiązany przez pracownika w okresie próbnym.

dowód: k.-8 akt emerytalnych

W okresie od 26 października 1984 r. do 17 listopada 2017 r. ubezpieczony był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w G. Stoczni (...) S.A. z siedzibą w G.. W okresie zatrudnienia ubezpieczony odbył kurs spawacza od 26 października 1984 r. do 30 września 1985 r. Następnie od 01 października 1985 r. do 31 marca 1988 r. oraz od 01 października 1989 r. do 17 listopada 2017 r. zajmował stanowisko spawacza elektrycznego. Natomiast od 01 kwietnia 1988 r. do 30 września 1989 r. wykonywał funkcję mistrza.

dowód: k.-22 akt emerytalnych

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz aktach pozwanego organu rentowego, których autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania. Sąd również nie znalazł podstaw by odmówić im wiarygodności z urzędu. Ustalając stan faktyczny sprawy sąd uwzględnił zeznania powołanego w sprawie świadka H. J. oraz ubezpieczonego K. C. (1) w zakresie w jakim potwierdzają je przedłożone dokumenty zatrudnienia ubezpieczonego .

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego jako niezasadne nie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego postępowania była kwestia ustalenia prawa ubezpieczonego do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Wyniki przeprowadzonego przez Sąd postępowania dowodowego wykazały, że wnioskodawca nie legitymuje się wymaganym 15 - letnim stażem pracy w szczególnych warunkach, a także wymaganym 25 - letnim okresem składkowym i nieskładkowym co sprawia, że stanowisko organu emerytalnego odmawiające wnioskodawcy prawa do wcześniejszej emerytury należało uznać za słuszne.

Ogólne zasady nabywania prawa do emerytury dla ubezpieczonych urodzonych po 1948 r. zostały uregulowane w treści art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2016, 887 j.t. dalej: ustawa emerytalna), zgodnie z którym ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, tj. spełniają łącznie następujące warunki na dzień 01 stycznia 1999 r. :

- 1) legitymują się okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż: 65 lat - dla mężczyzn, 60 dla kobiet,
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej: 25 lat dla mężczyzn, 20 dla kobiet,
- 3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Aktem wykonawczym, do którego odsyła ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jest rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Stosownie do treści § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli na dzień 1 stycznia 1999 r. spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,

2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Dodatkowo wskazać należy, iż zgodnie z przepisem § 2 ust 1 i 2 powołanego wyżej rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy natomiast, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy (§ 2 ust. 2).

Bezspornym jest, iż ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 r. udokumentował okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 24 lat 5 miesięcy i 18 dni, nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego, a w dniu 07 sierpnia 2017 r. ukończył wymagany prawem wiek 60 lat, okres pracy w warunkach szczególnych uznany przez organ wyniósł 14 lat 5 miesięcy i 26 dni.

W ocenie Sądu wynik przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego nie daje podstaw do uznania, że ubezpieczony legitymuje się wymaganiem przez prawo 15- letnim okresem pracy w warunkach szczególnych oraz 25 letnim okresem składkowym i nieskładkowym.

Na podstawie zaoferowanych w sprawie dowodów ubezpieczony zdołał wykazać, że podczas zatrudnienia w Hucie (...), w Stoczni (...) w G. oraz w G. Stoczni (...) S.A. w G. świadczył pracę w warunkach szczególnych w łącznym okresie 14 lat 5 miesięcy i 26 dni.

W świadectwie pracy z dnia 07 stycznia 2016 r. (karta nienumerowana akt ubezpieczeniowych) wskazane jest bowiem, że ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w okresie od 12 listopada 1979 r. do 23 grudnia 1981 r. na stanowisku III sternika urządzeń walcowniczych-obsługa walcarek i ciągarek oraz urządzeń pomocniczych w walcowni i ciągarni w oparciu o wykaz A dział III poz. 11 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr. 8, poz. 43 ze zm.) oraz wykaz A dział III poz. 11 pkt 11 Załącznika nr 1 do Zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z 30 marca 1985 r.

Świadectwo pracy z dnia 10 lipca 2017 r. (nienumerowana karta akt emerytalno-rentowych) potwierdza natomiast, że ubezpieczony w okresie od 12 października 1984 r. do 23 lipca 1984 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach na stanowisku malarza konserwatora okrętowego wymienionym w wykazie A dział III poz. 90 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr. 8, poz. 43 ze zm.) oraz w dziale III poz. 90 pkt 15 Załącznika nr 1 do Zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z 30 marca 1985 r.

Również w świadectwie pracy z 03 października 2017 r. (k.- 23 akt emerytalnych) wskazano, że ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach w okresie od 01 października 1985 r. do 31 marca 1988 r. i od 01 października 1989 r. do 31 grudnia 2008 r. na stanowisku spawacza elektrycznego wymienionym w wykazie A Dział III poz. 90 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr. 8, poz. 43 ze zm.) oraz w wykazie A Dział III poz. 90 pkt 56 Zarządzenia nr 24 Ministra-Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej z dnia 15 sierpnia 1983 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu gospodarki morskiej. W okresie od 01 kwietnia 1988 r. do 30 września 1989 r. ubezpieczony pracował na stanowisku mistrza, wskazanym w wykazie A Dział III poz. 90 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr. 8, poz. 43 ze zm.) oraz w wykazie A Dział III poz. 90 pkt 27 Zarządzenia nr 24 Ministra-Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej z dnia 15 sierpnia 1983 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach

pracy resortu gospodarki morskiej. Natomiast od 01 stycznia 2009 r. do 17 listopada 2017 r. ubezpieczony wykonywał pracę na stanowisku spawacza elektrycznego wskazane na poz. 28 Załącznika nr 1 ustawy o emeryturach pomostowych (Dz.U. 2008 Nr 237 poz. 1656). Należy przy tym wskazać, że ubezpieczony w terminach od 20 sierpnia 1990 r. do 14 maja 1991 r., od 29 marca 1995 r. do 19 maja 1995 r., od 07 października 1991 r. do 08 listopada 1991 r., od 23 października 2001 r. do 31 października 2001 r. oraz od 27 grudnia 2001 r. do 31 grudnia 2001 r. przebywał na urlopie bezpłatnym

W ocenie Sądu, organ rentowy słusznie nie uwzględnił do okresu pracy w szczególnych warunkach kursów spawacza, na który ubezpieczony uczęszczał od 26 października 1984 r. do 30 września 1985 r. Zgodnie z przepisami ustawy emerytalnej zatrudnienie w szczególnych warunkach powinno być wykonywane stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Nie sposób zatem zaliczyć czasu, w którym ubezpieczony pobierał teoretyczną oraz praktyczną naukę spawania jako okresu pełnoetatowej pracy spawacza .. W przedmiotowej kwestii, Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka H. J., który pracował w stoczni od lutego 1985 r., bowiem są one sprzeczne ze świadectwem pracy z 17 listopada 2017 r. (k. 22 akt emerytalnych), które jednoznacznie wskazuje, iż ubezpieczony uczęszczał na kurs spawacza, a nie wykonywał pracy spawacza w pełnym wymiarze (protokół skrócony- k. 34-35 akt sprawy) Zarówno zeznania świadka J. , jak i ubezpieczonego są intencjonalnie skierowane na umożliwienie uzyskania K. C. prawa do wcześniejszej emerytury i dlatego można dać im wiarę w takim zakresie w jakim znajdują potwierdzenie w dokumentach wystawionych przez zakład pracy ubezpieczonego .

Z zeznań świadka J. wynika , że kurs spawacza to była szkołka gdzie się trenowało , gdzie odbywały się kursy , a nauka spawania nie jest wykonywaniem pracy spawacza w pełnym wymiarze czasu pracy .

Następnie należało odnieść się do zagadnienia okresów składkowych i nieskładkowych ubezpieczonego. Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy emerytalnej - przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również następujące okresy, traktując je jak okresy składkowe przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 r. jako okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia. Ze zgromadzonej dokumentacji bezsprzecznie wynika, że ubezpieczony świadczył pracę w gospodarstwie rolnym swoich rodziców, jednak ustawa emerytalna pozwala na zaliczenie do stażu pracy, pracy świadczonej po ukończeniu 16 roku życia , w przypadku ubezpieczonego jest to więc okres od 07 sierpnia 1973 r. do 10 września 1975 r. (nienumerowane karty akt emerytalnych). Żądanie ubezpieczonego zaliczenia mu do stażu pracy okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców przed ukończeniem 16 roku życia nie ma podstawy prawnej .

Ubezpieczony nie wykazał ani 15 lat pracy w szczególnych warunkach , ani 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych na dzień 01.01.1999 r.

Z tego powodu Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w związku z cytowanymi wyżej przepisami oddalił odwołanie ubezpieczonego K. C. (1).

SSO Wiesława Szulczewska